

**Posudek oponenta diplomové práce Daniela Černého
„Právní úprava výuky náboženství v českých zemích od roku 1945 do současnosti“**

Autor zpracoval v předmětné diplomové práci o rozsahu 62 stran a 15 příloh zadané téma právní úpravy výuky náboženství v českých zemích od roku 1945 do současnosti.

Práci rozdělil správně na Úvod, v němž vymezuje téma práce, šest kapitol a Závěr.

V první kapitole vymezuje pojem výuky náboženství a systém škol v ČR po roce 1990. V druhé kapitole se zabývá právní úpravou výuky náboženství v letech 1945 – 1952. Popisuje rakouské právní předpisy převzaté První československou republikou i právní předpisy, které byly schváleny po roce 1918, a platily i po druhé světové válce. Za zajímavé lze označit autorovo líčení, týkající se přípravy zákona o jednotné škole před komunistickým pučem dne 25. února 1948. Tento zákon č. 95/1948 Sb., o základní úpravě jednotného školství, který zrušil církevní školství v českých zemích, nepřinesl, jak autor správně připomíná, zásadní změny v oblasti výuky náboženství. Ponechal klasifikovaný předmět náboženství, povinný pro členy církvi.

Podstatné změny přinesla až úprava, kterou popisuje diplomant v kapitole třetí (s. 21 – 31), nazvané *Právní úprava výuky náboženství v letech 1952 – 1989*. Na s. 24 autor uvádí usnesení Ústředního výboru KSČ, které změnilo dosavadní situaci v tom smyslu, že od školního roku 1953/54 mělo být náboženství vypuštěno „z učebního a školského plánu i klasifikace“. Zde by bylo vhodné uvést, z kterého dne je zmíněné usnesení, případně jeho číslo, a kde jej lze nalézt.

Při zpracování čtvrté kapitoly s názvem *Právní úprava výuky náboženství v letech 1990 až 2004* se autor správně zabývá také osnovami pro výuku katolického náboženství (s. 36 – 37). Zajímavé by bylo zmínit i organizaci výuky u ostatních církví.

V kapitole páté zpracoval autor dobře úpravu dle stávajícího školského zákona č. 561/2004 Sb. a navazujících školských předpisů.

V šesté kapitole pojednává autor o úpravě výuky náboženství *de lege ferenda*, uvádí rovněž ustanovení čl. 11 podepsané ale neratifikované smlouvy mezi Českou republikou a Apoštolským stolcem z roku 2002, které se týkají výuky náboženství. Na s. 51 by bylo vhodné blíže vysvětlit poslední odstavce.

Práci doporučuji přes drobné výtky jako výbornou k obhajobě.

Pro ústní obhajobu navrhuji k diskusi tato otázky:

1. Je v současnosti dostatečně právně zajištěna výuka náboženství v ČR?
2. Jaký model výuky náboženství v České republice považujete za nejvhodnější?

V Praze 13. 5. 2008

JUDr. Zábaj Horák, Ph.D.

Katedra právních dějin PF UK